

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007–2013

VERSENYFELHÍVÁS

A nagyrábéi Móricz Zsigmond Általános Iskola és Egységes Óvoda-Bölcsőde a VI. Sárret Íze Fesztiválhoz kapcsolódóan versmondó versenyt és rajzpályázatot hirdet alsó tagozatos gyerekeknek. A fesztivál programja:

- Április 25-én: *KÉPZELET VARÁZSPÁLCA TÉRSÉGI SZAVALÓ- ÉS RAJZVERSENY*
- Április 26-án *KÉPZŐMŰVÉSZETI BÁRÁNY KIÁLLÍTÁS*
- Április 27-én *TURISZTIKAI KONFERENCIA*
- Április 28-án *VIII. SZENT GYÖRGY NAPI VÍGASSÁGOK,
VI. SÁRRÉT ÍZE FESZTIVÁL - FŐZŐVERSENY*

A versmondó verseny időpontja: 2012. április. 25-én 13 óra

Helye: Kossuth Lajos Művelődési Ház és Könyvtár Nagyrábé, Rétszentmiklósi út 2/a

Téma: szabadon választott

Korcsoport: 1-2. osztály, iskolánként, évfolyamonként 2 fő.
3-4. osztály, iskolánként, évfolyamonként 2 fő.

Jelentkezési határidő: 2012. április 2.

Rajzpályázat

Téma: A megadott vers vagy mese illusztrálása.

Vers : **Gazdag Erzs: Itt a tavasz**

Mese : **Benedek Elek: Melyik ér többet?**

Korcsoport: 1-4. osztály, évfolyamonként maximum 5 alkotás.

Technika.: szabadon választott

Méret: A/3-as vagy A/4-es

Beküldési határidő: 2012. április 2. (A borítékra írják rá: „Alsós rajzpályázat”)

A nevezési lapon, illetve a rajzpályázat hátoldalán jelezzék az iskola nevét, címét, a tanuló nevét, évfolyamát!

A rajzverseny értékelése évfolyamonként történik, a helyezetteket levélben értesítjük. A beérkező rajzokból kiállítást rendezünk a versmondó verseny helyszínén.

A versenyek díjazottjai itt kapják meg a jutalmukat.

A versmondó verseny nevezéseit, valamint a rajzpályázatra készült alkotásokat iskolánk címére kérjük elküldeni!

Cím: **Móricz Zsigmond Általános Iskola és Egységes Óvoda-Bölcsőde**
4173. Nagyrábé Rétszentmiklósi út 2/a

Nagyrábé, 2012. március 7.

Hagymásiné Nagy Ildikó
munkaközösség vezető

Nevezési lap

Beküldendő: 2012. április 2-ig.

A benevező iskola neve:

Címe:

Versmondó verseny

Évfolyamonként 2 fő.

Évfolyam	A tanuló neve	A felkészítő tanár neve
1. osztály		
2. osztály		
3. osztály		
4. osztály		

Benedek Elek: MELYIK ÉR TÖBBET?

Arra-arra, lefelé, egy kicsit felfelé, Tiszán túl, Dunán túl, hol a kurta farkú, tarka malac túl, volt egyszer egy király, s annak három fia. Mikor mind a három fiú annyira felcseperedett, hogy serkedezett a bajuszuk, azt mondta nekik a király:

- No, édes fiaim, most már menjete, lássatok országot-világot!

Elindult a három királyfi három szép paripán, s mentek hegyeken-völgyeken, erdőkön-mezőkön keresztül, hol lefelé, hol felfelé, de mindig csak eléfelé.

Addig mentek, mendegéltek, míg egyszer csak egy rengeteg nagy városba értek. Kérdik a város végén egy fiútól:

- Hé, fiú, miféle város ez a falu?

Feleli a fiú, hogy ez a fejér király városa.

Megörültek a királyfik, hogy király városába értek, mentek egyenest a királyi palotába, ottan is a király elé, s elémondták, hogy kik s mik ők.

Örvendett a fejér király a fiúknak, mert erős barátságban volt az apjukkal. De hát még a királyfik örültek csak igazán, mikor meglátták a fejér király leányát. Sok szép leányt láttak a hazájukban, de ilyen szépet nem. Bezzeg közrefogták mind a hárman, kellették magukat, s ahogy a vacsorának vége volt, mind a három bement a király szobájába, s megkérték a leányát mind a hárman.

"Hát én most melyiknek adjam? - tépelődött a király. - Hej, hej, csak volna még két leányom!"

Mit csináljon? Egyiket sem akarta magára haragítani, hát azt mondta:

- Halljátok, fiúk, én most egyiknek sem adom a leányomat, hanem menjete tovább, s amelyik mához esztendőre a leghasznosabb dologgal tér vissza, azé lesz a leányom. Itt a kezem, nem disznóláb.

A fiúk kezet csaptak, s még hajnalban útra kerekedtek. Együtt mentek, amíg egy nagy rengetegbe nem értek. Itt az út háromfelé ágazott, megegyeztek hát, hogy hárman háromfelé mennek, s majd esztendő ilyenkor találkoznak ezen a helyen.

Elváltak békességgel, s ment ki-ki az útjára. Sok-sok országot bejárt mind a három fiú, mindent jól megnéztek, vizsgáltak, egy s más dolgot megvettek, aztán ismét eldobták, mert még többet érőre akadtak. Hanem telt-múlt az idő, vissza is kellett már fordulni, egy-egy dologban mégiscsak megállapodtak mind a hárman, s mire az esztendő letelt, visszakerültek abba a rengeteg erdőbe, ahol egymástól elszakadtak.

Bezzeg hogy mindjárt azt nézték, melyik mit hozott. A legidősebb mondta:

- Nézzétek, én egy olyan messzelátó üveget vettem, hogy a világ végére lehet vele látni.

A középső azt mondta:

- Én egy olyan köpenyvet vettem, hogy csak belé kell csongolyodni,* s odarepít egy szempillantásra, ahová parancsolod.

A harmadik azt mondta:

- Én meg egy olyan narancsot vettem, hogy a halottnak, ha még nem telt el huszonnégy óra a halála után, csak az orra alá kell tartani, s egyszerre fölébred.

Ahogy ezt elmondják egymásnak, a legidősebb belenéz a messzelátóba, s hát, Uram, Jézus, csak kiejti a kezéből ijedten.

- Talán bizony valami rosszat láttál? - kérdezték a testvérei.

- Jaj, ne is kérdjétek, halva fekszik a királykisasszony!

Belenéz a másik kettő is a messzelátóba, s hát csakugyan igaz: halva feküdt a szép királykisasszony.

- Hamar, hamar - kiáltott a középső királyfiú -, bújjatok a köpenyegembe, egyszeriben ott leszünk, s hátha még fel lehet támasztani!

Belebújtak a köpenyegbe, s hopp! már ott is voltak a király palotájában. A legkisebb királyfi eléveszi a narancsot, a királykisasszony orra alá tartja, s lám, egyszeriben felpattan a szeme, mosolyog a szája!

Na, volt nagy öröm. Volt ám, de nem sokáig. Mert a királyfiak összevesztek a leányon. A legidősebb azt mondta:

- Engem illet, mert én láttam meg, hogy meg van halva.

A középső azt mondta:

- Azt bizony megláthattad volna: ha nincs az én köpenyegem, még most is az erdőben volnánk. Engem illet a leány.

- Úgy-e? - mondá a legkisebb. - Hát aztán mit értünk volna azzal, hogy az egyik meglátta, a másik ideröpített, ha nincs az én narancsom?

Nem tudott igazságot tenni köztük a király, össze kellett, hogy hívassa az ország bölcs embereit, hadd tegyenek azok igazságot. Ezek aztán összeültek, hét nap, hét éjjel tanakodtak, az egyik erre beszélt; a másik arra, míg a hetedik éjjel mégis megegyeztek, hogy a legkisebb királyfit illeti meg a királykisasszony.

Ebben megnyugodtak az idősebb fiúk is, s úgy járták a kállai kettőst az öccsük lakodalmán, hogy döngött belé a palota földje. Egyszerre csak a nagy vigasság közben eléveszi a legidősebb fiú a messzelátóját, s beléje kukkint.

- Gyere csak, gyere - mondja a köpenyeges öccsének -, nézz belé, s mit látsz?

- Látok - mondja ez - két szép leányt, mint két ragyogó csillag.

- No, ha látsz, bújjunk a köpenyegbe, s nézzük meg őket közelebbről!

Még meg sem gondolták jól, már ott is voltak. Az ám, király lánya volt az a két leány is. Megkérték a kezüket: adták, vitték a köpenyegben. Meg sem álltak hazáig. Hazaért ekkorra az öccsük is a feleségével.

Még csak most volt víg lakodalom. A sánták is rúgták a port, ahogy tudták. Tál, tányér elég volt, étel-ital kevés volt, mégis minden jól volt.

csongolyodik - köpenybe burkolózik

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

Gazdag Erzsi: Itt a tavasz.

Itt a tavasz!
Itt van! Itt!
A barackfa kivirít!

Virágcsipke
minden ág.
Csupa virág a világ.

Méhek szállnak
csapatban,
egész méhe-vihar van.

Lepkék, hangyák,
bogarak
napsugárban zsonganak.

Falu végén,
a réten
gólya sétál kevélyen.

Csőre csattog:
kelepel.
Kérdi: "Van-e eledel?"

Hét mezőben
valahol
traktor dübög, zakatol.

Traktor dübög,
muzsikál,
hét mezőben áll a bál.

Hát a három
cimbora:
eke, henger, borona.

Mi dolga van.
mit csinál?
Vetőgéppel szaladgál.

Őszi búza
Kicsi haris benne

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZTÉSI PROGRAM
2007-2013

zöldell már.
jár.

Zöld búzában
fia-nyúl
bukfencezni most tanul.

Tojánhéjból
kiscsibe
most lép a nap elibe.

Kicsi kacska
mondja: "Sáp!
Be gyönyörű a világ!"

Tarka boci,
bicegő,
rétre mehet, ha megnő.

Ma lett éppen
egynapos.
Azért ilyen aranyos

Hát a fecske
mit csinál?
Csőrében egy szénaszál.

Fészket épít
magának
meg a hét kisleány.

Kiscsikó fut -
futtában
csengő cseng a nyakában.

Kicsi csengő,
kiscsikó,
futni és csengetni jó.